

Proposition fremlagdes i Rigsdagen og lige inden dens Behandling, ordnede Foreningerne overalt store og talrigt besøgte Møder, ved hvilke man ønskede at klargøre Folkestemningen, og ved alle disse vedtoges en Resolution, der bestemt fordrede Kvindernes Stemmeret vedtaget allerede af dette Aars Rigsdag. — Saaledes stod Sagen, da den kom for i Rigsdagen.

Vi vidste, at andet Kammer med stor Majoritet vilde støtte Regeringens Forslag, hvilket det ogsaa gjorde; 140 Ja, 166 Nej.

Den tidligere Konsejlpræsident, Hr. Lindman, støttede Oppositionen, men paa en saadan Maade, at han just ikke derved høstede nogen Lavrbær. Forøvrigt talte tre af Ministrene, blandt andet Konsejlpræsidenten, for vor Sag med en Varme og en Overbevisning, som glædede os alle.

Med særlig Spænding imødesaa man vor Sags Behandling i første Kammer, der bestandig har været Højres faste Borg og altid har været Modstander af Kvinders Stemmeret. Dog er i de seneste Aar en Del frisindede og socialdemokratiske Mænd blevne valgt som Medlemmer deraf, og man imødesaa derfor med største Spænding, hvilken Behandling vor Sag vilde faa der. Debatten indlededes af Professor Thyrén. Han har før været Medlem af andet Kammer og var den Gang *for* Kvinders Stemmeret. Men han har senere sadlet om og optraadte nu som en afgjort Fjende af Kvinders Medborgerret. Han forklarede, at denne hans forandrede Optræden ikke havde sin Grund i Vægelsind, men i bedre Indsigt.

Man kunde betragte Sagen fra to

Synspunkter, forklarede han, fra den nyttige Side og fra den retfærdige. Det Forhold, hvori disse staar til hverandre, er imidlertid uklart for mange. Hvis det er nyttigt for Samfundet, behøver vi ikke at paapege, at det er retfærdigt, og hvis det er skadeligt for Samfundet saa nytter det ikke at fremhæve, at det er retfærdigt. Saa hverken hvis det er skadeligt eller gavnligt kan der være Tale om at gennemføre det, fordi det er retfærdigt. For at skræmme Højres Tilhængere i første Kammer søgte han at bevise, at saavidt han kunde se, vilde Gennemførelsen af Kvindernes Stemmeret, hvad Afholdssagen angik, forøge Tallet paa Tilhængere af Forbudslove. Han ansaa det for at være en daarlig Alkoholpolitik at anvende denne sandsynlige Indflydelse som Argument for Kvindernes Stemmeret. Et Alkoholforbud, gennemført af en Trediedel Mænd og to Trediedel Kvinder, ansaa han hverken for ønskeligt eller heldigt. Dette og meget andet, anførte den ærede Professor, som i hans Øjne uimodsigelige Argumenter mod vor Sag. — Flere af de gamle Modstandere var fremme i Debatten og gjorde, hvad de kunde, for med et kraftigt Slag een Gang for alle at gøre det af med et saa ubehageligt Spørgsmaal.

Vore Talsmænd støttede Forslaget *con amore*, og de samme Ministre, som slog et Slag for os i andet Kammer, gjorde det ogsaa her. Efter denne Forhandling stod det klart for os, at Spørgsmaalet maatte falde paa Højres Modstand, hvilket det ogsaa gjorde. Ved Afstemningen blev der 86 Stemmer mod os og 58 for os. Dog kunde man med Glæde konstatere en afgjort For-